

KAKTUSI IN DRUGE SOČNICE

KAKTUSI IN DRUGE SOČNICE

/ Published by Cactus - friends Society of Slovenia /

DECEMBER 1987, JANUAR, FEBRUAR 1988

VSEBINA / CONTENTS / :

Silvestrovanje pri Mraku	2
Pozor - članarina	2
Rod Copiapoa Br. & R. 1922 - <i>Josip Kunec</i>	3
Kako Indijanci Vičoli nabirajo pejotl - <i>Jure Slatner</i>	4
Echeveria derenbergii J.A. purpus	6
Melocactus zehntneri / Britton et Rose / Werd	6
Mammillaria hamata Lehm - <i>Drago Gregurčević</i>	7
Lobivia formosa / Pfeiffer / DODDS	8
Notocactus buiningii Buxbaum	9
Priznanje za naše društvo - <i>Peter Jerin</i>	9
V spomin g.prof. Peterlinovi - <i>Rozika Derniković</i>	10
Prevedena imena si laže zapomnimo - <i>Knaflič & Kunec</i>	10
Deset največjih zablod pri gojenju kaktusov - <i>Jure Slatner</i>	12
Drobci iz zgodovine kaktej - <i>Rozka Knaflič</i>	16.

OBVESTILA DRUŠTVA

Sestanki društva bodo :

11. DECEMBER - ob 17 ure dalje

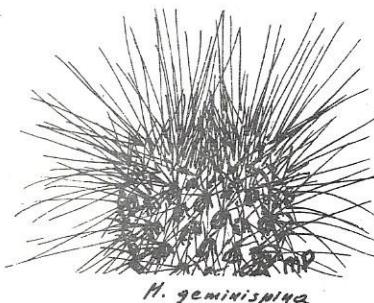
1. Silvestrovanje pri Mraku s pestrim programom / obvestilo posebej /

8. JANUAR - ob 17 uri

1. Aktualne zadeve
2. Predavanje: Zalivanje kaktusov tov. Jerin
3. Diapositivi : tov. Pretnar
4. Razno : semena, lončki, pesek

12. FEBRUAR ob 17 uri

1. Aktualne zadeve / izlet /
2. Predavanje: Zemlja za kaktuse
3. Diapositivi: tov. Bedenik
4. Razno : semena, zemlje, lončki

M. geminispina

Naslovna stran - cover picture

Foto : Peter Jerin

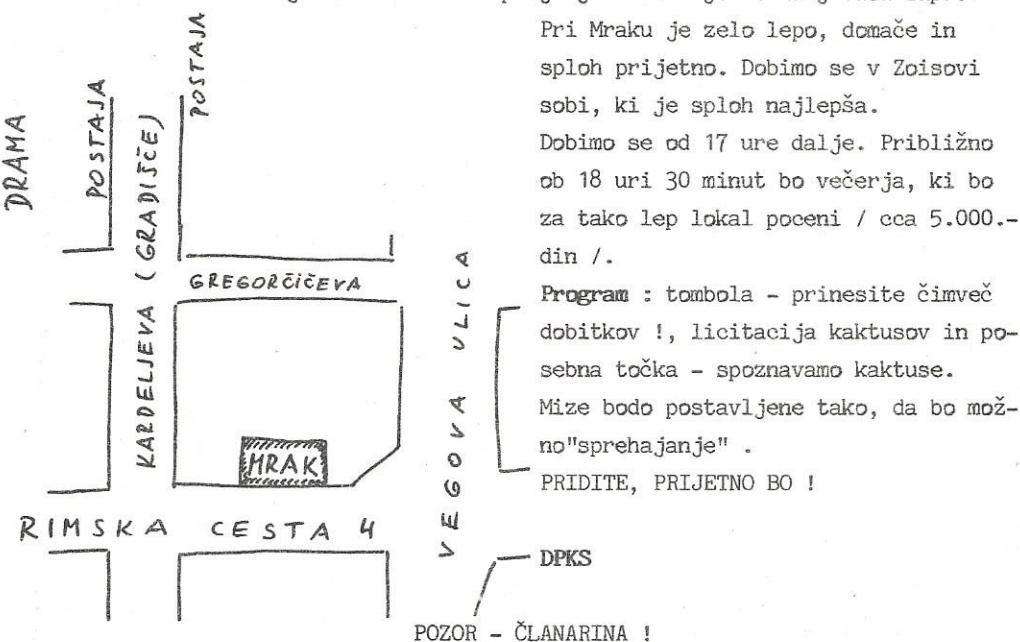
Risbe : Marija Prelec -drawer

Dopisi :

Naslov na ovitku biltena !

SILVESTROVANJE PRI MRAKU !

Kot vsako leto bo tudi letos decemberski sestanek 11.XII. potekal v zabavnem in družabnem vzdušju - tokrat v gostišči " PRI MRAKU " - Rimska cesta 4, tel.: 223 - 412 ali 223 - 387. Zakaj smo se odločili za novo lokacijo ? Enostavno : prejšnji Slamič je že dalj časa zaprt.

Pri Mraku je zelo lepo, domače in sploh prijetno. Dobimo se v Zoisovi sobi, ki je sploh najlepša.

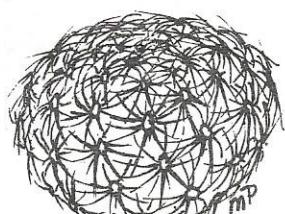
Dobimo se od 17 ure dalje. Približno ob 18 uri 30 minut bo večerja, ki bo za tako lep lokal poceni / cca 5.000.- din /.

Program : tombola - prinesite čimveč dobitkov !, licitacija kaktusov in posebna točka - spoznavamo kaktuse. Mize bodo postavljene tako, da bo možno "sprehajanje" .

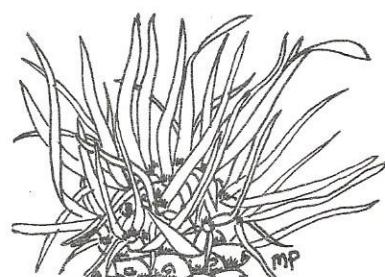
PRIDITE, PRIJETNO BO !

Tej številki bo priložena položnica za članarino za leto 1988. Ta bo 5.000.- din / za dijake 3.000.- din /. Članarino morate plačati najkasneje do 20.februarja 1988, sicer boste morali do maja meseca doplačati še 2.000.- din. S tem boste pokrili šele dobro polovico naših stroškov, ostalo pa dobimo iz drugih virov. Le s takojšnjim in rednim plačevanjem članarine boste omogočili nemoteno delovanje svojemu društву.

DPKS

Coryphantha maire-tellaeensis

Tephrocactus articulatus

ROD COPIAPOA BR.& R. 1922

Je zanimiv rod, ki se nam predstavlja v dveh različnih razvojnih oblikah: delno kroglaste, nizke vrste, ki se razraščajo ali oblikujejo blazinice, in delno v starosti cereoidne vrste, ki dosežejo višino nad 1 m in se prav tako razraščajo. Medtem ko pri cereoidnih vrstah nastopi cvetnost v zelo pozni starosti, se pri kroglastih pojavi že v zgodnji mladosti. Ta rod vsebuje tudi nekaj relativno pritlikavih vrst, z delno zelo zadebljenim repastim koreninskim sistemom. Barva telesa je zelo različna, tako imamo mokasto bele, olivno zelene, zelene v vseh odtenkih, bolj ali manj rjavo nadahnjene pa tudi popolnoma rjave ali sive.

Barva bodic je prav tako izražena v vseh odtenkih, od popolnoma črne, preko sive in rjave, do bele. Pri posameznih vrstah je opaziti večja odstopanja pri številu in dolžini bodic, pa se zdi, kot da se je na relativno omejenem arealu v teku časa medsebojno pomešalo nekoliko osnovnih vrst, zaradi česar so nastale mnoge prehodne oblike, ki pa v znatni meri otežujejo točne razmejitve med vrstami. Kot primer bi navedem C. kraiñziano, ker iz semena enega in istega primerka vzklijejo sejanci nenavadno odstopajočih oblik, ki se po bodicah kakor tudi barvi telesa precej med

seboj razlikujejo.

Zaradi tega nam opisi lahko predstavljajo samo glavne oblike. Zanesljivo lahko trdimo, da doslej še niso opisane vse vrste, ker precejšnje število novih vrst, ki jih je v glavnem našel F. Ritter in ki se že delno nahajajo v velikih "kulturnih primerkih" / pod številkami FR /, do sedaj še ni razvilo cvetov. Nekatere vrste tudi zato, ker se po vzklitju sejanici kažejo v dokaj nenavadnem habitu, karakterističnem za to vrsto. Cvetove imajo sorazmerno velike in lepe, bolj ali manj rumene ali rumenkaste barve / samo z eno rdečecvetno izjemo /. Velika večina vrst ima dišeče cvetove, a so vsi na kratkih vratovih. Zreli plodovi se na gornjem delu razpočijo, potem pa mravlje raznosijo semena, ki se jih drži ostanek mesnatne plodnice, na vse strani.

Naša barvna fotografija prikazuje C. montano RITT iz zbirke tovariša P. Jerina, ki ima vse karakteristike svojega rodu, je srednje velika, narašte v višino do 20 cm in doseže do 10 cm v premeru, z 10 - 17 rebri in srednjimi bodicami, ki se blago povijajo k telesu.

Prav velika variabilnost celega rodu kakor tudi posameznih vrst je porok, da vse doslej znane vrste / cca 44 / zelo dobro uspevajo / cepljene rastejo hitreje, necepljene v rasti tudi nič ne zaostajajo / in jih izkušenim gojiteljem priporočamo. V poletnem času zahtevajo senčno mesto in suho podnožje, medtem ko je glavna sezona rasti v jeseni.

Kunej Josip

Literatura :

Backenber : Das Kakteen Lexikon

W. Haage : Kakteen von A - Z

KAKO INDIJANCI VIČOLI NABIRAJO PEJOTL

Vičoli živijo v težko dostopnih gorah Sierra Madre, na severu držav Jalisco in Naharit. Njihovo ozemlje zajema površino kakih 60 krat 40 km in so takorekoč odrezani od ostalega sveta. Živijo življenje poljedelcev v manjših naseljih, imanovanih puebla. Naseljujejo se v okviru družin, ki so si med seboj v sorodu. Vičoli so zelo religiozni ljudje. Deloma so katoličani, temelj vere pa je še vedno privabljanje dežja. Imajo troje glavnih bogov : jelen kot vir prehrane, koruza in dež. Pejotl pripada jelenu in ga imenujejo tudi HIKURI, ker jim daje občutek, da se združijo

s svojimi bogovi.

Vsek oktober se zbere odprava za lov na pejotle, ki šteje 8 - 12 mož. Nekaj tednov prej se morajo vzdržati vsake spolnosti in sodelovati pri raznih verskih obredih. Doma ostane nekdo, ki vzdržuje stik med skupino in bogovi in pozna pot. Ima vrvico s 43 vozli, vsak dan odvozla enega. Enako vrvico ima vodja skupine, tako ohranjata medsebojno zvezo. Četrти dan pohoda se skupina posede okrog ognja, člani se spovedo svojih prešuštev. za vsak spodrsljaj zavežejo na novo vrvico po en vozel, vrvico pa nato vržejo v ogenj. Nato odidejo naprej in se vso pot postijo. Na devetnajsti dan pridejo na mesto, kjer raste pejotl. Ko zagledajo kaktus, izstrelijo iz vseh strani puščice, da mu "preprečijo beg". Potem ga pazljivo izrežejo in prosijo odpuščanja. Po štirih dneh lova

se odpravijo proti domu.

Jedo le pejotl, obraz si namažejo z njegovim rumenim sokom. Domov pridejo dvainštiridesetega dne, povsem izčrpani. Na praznovanju v čast njihove vrnitve, se morajo poštene opiti; nevarno je, da si trezen, ako imaš opraviti z bogovi.

Praznik pejotla preživijo v stanju podobnem pijanosti.

Njihovo telesno ravnovesje je pravzaprav boljše kot ponavadi, zelo dobro prenašajo žejo in lakoto. Ostanek pejotlov nanizajo na vrvice in jih obešijo na zidove hiš ali pod slamo. Uporabijo jih pri naslednjih praznikih ob koncu sušne dobe v aprilu, junija in oktobra.

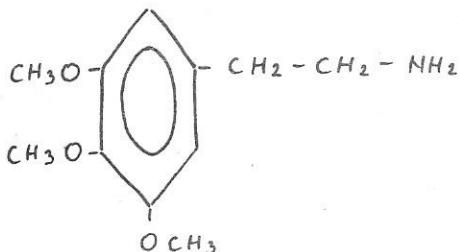
Vičoti so edini mehiški Indijanci, ki nabirajo pejotl /špan. : peyote/.

Nahajališče je v puščavi, kakih 600 km daleč od njihovih prebivališč.

Ime pejotl izvira iz jezika nahuatl in pomeni jelen, kar je bil nekdaj njihov glavni vir prehrane.

Kdor je prebral knjigo Aldousa Huxleya "Vrata dojemanja", bo dojel, kako pejotl omogoča Vičolom, da hodijo z bogovi.

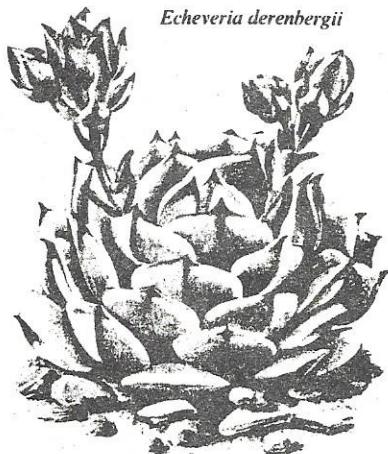
Jure Slatnar

Meskalin

ECHEVERIA DERENBERGII J.A. PURPUS

Redki so gojitelji, ki vedo, kolikšno razkošje oblik se skriva v skoraj 200 opisanih vrstah eševerij. Njihove rozete, sestavljene iz dekorativnih listov, delujejo zelo privlačno, posebnost pa so njihovi cvetovi na

Echeveria derenbergii

različno visokih stebelcih v različnih barvnih odtenkih, od rumene do oranžnordeče barve.

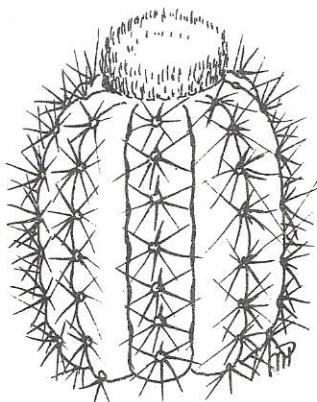
Posebnost tega rodu je tudi v tem, da s spretnim izbiranjem vrst obdržimo njihovo cvetenje skozi celo leto.

Med najprimernejše vrste za gojitev gotovo spada *E.denerbergii*, ki je doma iz Oaxace v Mehiki. Ta se že zdaj spomladi izkaže s svojimi rumenimi, rdečkasto nadahnjenimi cvetovi. Sama rast-

lina s svojimi svetlozelenimi do bledosivkastimi rozetami je tudi v brezcvetnem stanju svojevrsten okras. Zelo rada sprejema polen drugih vrst, pa so tudi njeni lepi križanci zelo iskani.

jp

MELOCACTUS ZEHNTNERI / BRITTON et ROSE / WERD

To vrsto sta pred 70. letij odkrila prof.dr.Rose in P.G. Russel v bližini naselja Juazeiro na visoki planoti Brazilije. Tako kot vse vrste tega rodu je tudi tega obdala skrivnost, da je v gojiti zelo težaven in da ga je nemogoče zadržati pri življenju, še manj pa dočakati njegov cefalij. Šele pred desetletjem, ko so se pojavili tudi manjši rastlinjaki

kjer je mogoče regulirati temperaturo skozi vse leto, so tile "melonarji" dobili na vrednosti, tako da jih lahko vzgajamo tudi iz semena. Pozneje kot sejanci zrastejo v velike in lepe krogle, se kaj hitro poviavi tudi težko pričakovani cefalij in oznani približevanje cvetenja. Cvetovi so pa drobni, majhni in komaj opazni. M.zehntneri, imenovan tudi "meniška glava", se bo uspešno razvijal v mineralni zemlji. Poleti ima povečano potrebo po vodi, poleg tega se priporoča škropiljenje, kar pospešuje rast, pozimi pa toploto nad 10° C.

jp

MAMMILLARIA HAMATA LEHM.

Tale kljukičasto bodičasta bradavičarica krasi naše zbirke že zelo dolgo, saj je njen prvi opis objavljen že 1837. leta in zato je ne bi bilo treba posebej podrobno predstavljati. Je pa nekaj pomembnih podatkov, ki jih večina naših članov verjetno še ne pozna. Telo je valjaste oblike, z do največ 20 robnimi bodicami, belo do svetlo krem barve, od katerih je spodnja kljukičasto zavita, v redkih primerih tudi ravna. Cvetovi, trebušasto zvončaste oblike, se pojavijo

v gostem vencu izpod temena, z zelo nazaj vpognjenimi venčnimi listi, so močno rdeče barve. Plod je podolgovat in zelene barve. Ko pa dozori, je bledo rožnate barve, seme pa rjavo.

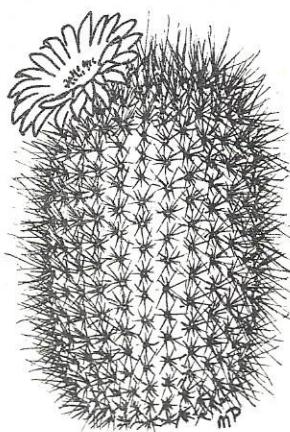
Dolgo časa so jo imenovali *M.heeriana* /nom.nud. /. S tem imenom je pokojni Hans Krainz nameraval počastiti dolgoletno prijateljico kaktej in sodelavko, gospo E.Heer iz Lugana. Ta mamilarija je zelo podobna *M.Rossiana*, od kater se loči po obliku in barvi cvetov ter barvi srednjih bodic.

Literatura:

Backenberg : Das Kakteen Lexikon

Drago Greguričevič

LOBIVIA FORMOSA / PFEIFFER / DODDS.

Dolga je povest, kako je tale nevsakdanja rastlina dobila svoje ime, ki nas pripelje vse do leta 1837. Tedaj jo je namreč opisal L.Pfeiffer in jo imenoval *Echinocactus formosus*. Leta 1965, ko je zopet najdena, je dobila ime *Soehrensia ingens*, deset let pozneje so ugotovili, da je to pravzaprav prvotni *Echinocactus formosus* ali *Lobivia formosa*. Razen tega je še pred tem nosila imena, kot je *Trichocereus ingens* pa tudi *Trichocereus formosus*. Svoje sedanje ime je ta kroglasta in gosto bodičasta lepotica dobila šele leta 1962.

Pri zbiralcih jo najdemo bolj poredko, toda kdor je po večletnem potrpežljivem negovanju dočakal njen veliki, do 8 cm široki cvet, se je zagotovo prepričal, da je po pravici zaslužila svoje ime, ki pomeni lepo oblikovan. Paleta cvetne barve je pogosto zelo variabilna, saj se širi od svetlorumene v vseh odtenkih, čez rdečo pa vse do rdeče oranžne, kar še bolj povečuje zanimanje za to visokogorsko severnoargentinsko rastlino.

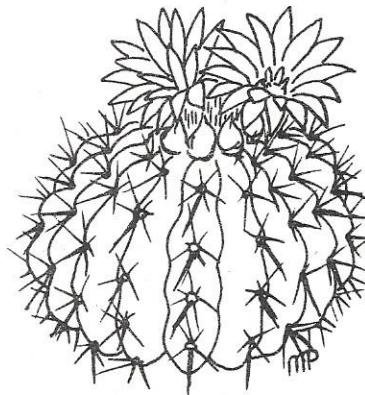
jp

NOTOCACTUS BUININGII BUXBAUM

Ta nenavadni notocactus je našel nizozemski raziskovalec A.F.H. Buining leta 1966 na svoji ekspediciji po prostranstvih Brazilije in Urugvaja na nahajališču Livramento Riviera v Urugvaju, v bližini meje z Brazilijo.

Takrat so našli samo nekaj primerkov, ki so bili po svoji obliky presenetljivo podobni rastlinam iz rodu *Wigginsia* in *Malacocarpus*.

Kakor nasplošno vsi notokaktusi se tudi ta prišteva med zelo rado cvetajoče vrste s cvetovi, širokimi do 8 cm in pestičem s karakterističnimi rdečimi brazdami. *Notocactus buiningii* dobro uspeva v rahlo hranljivem in lahkokislem substratu. Poleti išče zaščito od prevročega sonca, pozimi pa toplejše prostore do 10°C ob minimalnem zalivanju.

jp

PRIZNANJE ZA NAŠE DRUŠTVO

Velika prireditev v Mariboru od 1. do 4. oktobra z naslovom CVETJE-SADJE - VINO, je bila ena največjih prireditev s področja cvetličarstva in hortikulture v Sloveniji. Razstava, katere največji del je bil v mariborskem gradu, se je "čutila" v celotnem mestnem središču, ki je bilo hortikulturno obnovljeno in v času razstave polno raznih prireditev - Maribor je živel v cvetju. Ta velika prireditev je prinesla na slavnostni skupščini Zveze hortikulturnih društev Slovenije, priznanje tudi našemu društvu za dosedanje uspešno delo. To lepo priznanje nas je prijetno presenetilo in nam dalo vzpodbudo za nadaljnje delo.

Peter Jerin

V SPOMIN G.PROF. PETERLINOVI

Dne 23.9.1987 nas je tiho zapustila naša dolgoletna članica g.prof. Ela Peterlin.

G.Peterlinova se je rodila 11.9.1893 na Igu. V šolo in na univerzo je hodila v Ljubljani. Po končanem šolanju se je zaposlila v Stari vasi pri Kočevju kot učiteljica. Tu si je ustvarila družino. Njena življenska pot pa ni bila z rožicami postlana, čeprav je bila ljubiteljica rožic. Leta 1943 se je preselila v ljubljano, kjer je službovala na Dobravi. Tega leta je v Ljubljani med bombardiranjem izgubila moža, to je bil velik življenski udarec. Vendar nesreča ni ostala samo pri tem, da je bila vdova, temveč je leta 1947 izgubila še sina. Smrtno se je ponosrečil na Triglavu. Življenje je vzela tako kot je, šla s svojim odločnim korakom naprej. Živila je za hčerki, ki sta ji do zadnjega stali ob strani.

G. Peterlinova je bila članica društva od vsega začetka in res prava ljubiteljica kaktej in drugih rož. Bila je dobra prijateljica in vzorna osebnost in naj bi nam bila za vzor. Redno je obiskovala sestanke in izlete. Zadnjič je bila še na sestanku maja letos.

Nanjo nam bo ostal lep spomin.

Rozika Dernikovič

PREVEDENA IMENA SI LAŽE ZAPOMNIMO

obconellus	narobe obrnjen	paniculatus	metličav
obesus	debel, otečen	papillosus	bradavičast
obliquus	poševen	papyracanthus	papirju podobne bradavice
obrepandus	slabo usločen	parvulus	zelo majhen
octophyllus	osmolisten	pasacana	indijansko ime
cophyllus	jajčastolisten	pectinatus	glavnikast
orbiculatus	krogu podoben	pendulus	viseč
ornatus	okrašen	perbellus	zelo lep
		perfoliatus	z listi poraščen
pachanoi	ind.ime	peruvianus	iz Peruja

/ nadaljevanje in konec na naslednji strani /

pachyphyllus	debelolisten	setosus	zelo ščetinast
pachypus	debelonog	smaragdiflorus	s smaragd.cvetovi
phaecanthus	rzjasto,rjavobodi- čast	spathulatus	lopatastolisten
pilosus	zelo dlakast	spectabilis	imeniten
poco	mali	spinosissimus	gostobodičast
politus	gladek	stapeliaeformis	stapeliji podoben
polyphyllus	mnogolistnat	striatus	progast
principes	kneževski	subulatus	šilast
procerus	štrleč,zelo visok	subulatoides	šili opdoben
proliferus	brstnat	sulphureus	žveplenorumen
pruinosis	pokrit	tabularis	ploski
pseudotrunca- tellus	prividno kratko- pecljat	tephracanthus	pepelnatosivo- bodičast
pulchellus	ljubek	tigrinus	tigrast
		trigonus	trirobi
radians	žarkast	tuberculosus	zelo grbičast
recurvus	nazaj ukrivljen	truncatus	spodrezan
repens	plazeč		
reticulatus	mrežast	undulatus	valovit
rhodantus	rožnatordeč	usneoides	mahovinast
rhombopilosus	z rombastimi in dlakastimi listi	variegatus	pisan
robustus	močan	velutinus	žameten
rubescens	močno rdeč	verrucosus	bradavičast
rubicundus	močno rdeč	versicolor	različno barvni
rufidus	lisičje rjav	vestitus	oblečen
scopa	metlast	villosum	kocinast,kosmat
secundus	drugoten	violaceus	vijoličast
senilis	starčevski	violaciflorus	vijoličasto- cveten
setispinus	ščetinastobodičast		

Večina imen je predstavljena v obliki moškega spola, končnice za ostanke spole za slovnično uporabo pa se nahajajo v našem glasili štev.:
2/87 na str. 6.

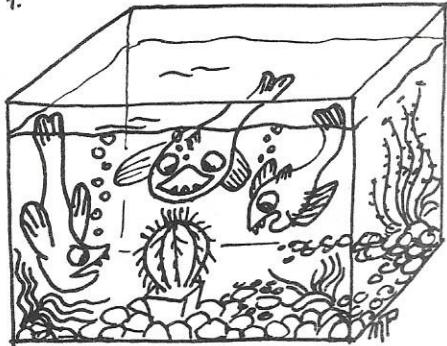
10 NAJVEČJIH ZABLOD PRI GOJENJU KAKTUSOV

Ne verjmite vsega, raje poskusite !

Članek, ki je pred vami, ni ravno najbolj običajen. Navada člankov o gojenju kaktusov je, da dajejo napotke o optimalni vzgoji, v praksi pa se potem izkaže nekaj čisto drugega. V človekovi naravi je, da poizkuša vedno poiskati boljše rešitve, vendar je potrebno prej zrušiti nekatere dogme, ki ovirajo razvoj. Začnimo torej pri temeljih gojenja kaktusov!

1. KAKTUSI POTREBUJEJO MAЛО VODE

1.

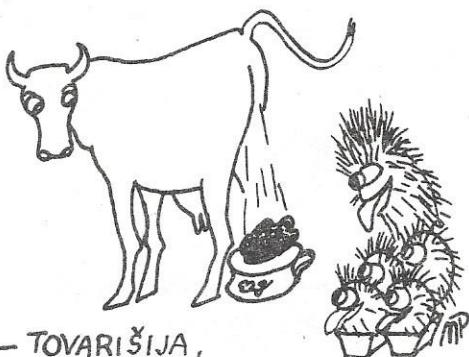
- OJOJ, ZDAJ NAS BODO PA KAKTUSI IZRINILI IZ VODE NA SUHO !? -

Že res, da v puščavah obeh Amerik dežuje le redkokdaj, vendar pa je tudi res, da tam kaktusi ne rastejo. Pravzaprav rastejo bolj v krajinah, kjer so padavine redke, vendar zato zelo obilne, ali pa je jutranja rosa vsakdanji pojav. Tako dobijo kaktusi kar precej vode. V domači vzgoji pa seveda težimo k boljši vzgoji kot jo ponuja narava. Prav malo nam je mar, če kaktus vzdrži vse leto brez vode, ker tačas tudi ne bo nič zrasel. Največja nevarnost

prekomernega zalivanja je pravzaprav v gnitju korenin. Z uporabo fungicidov pa to nevšečnost zlahka preprečimo. Nevarnost, da bi kaktus razneslo je pravzaprav zelo majhna, le pri izjemni vročini in še to le pri nekaterih vrstah. Veliki proizvajalci zalivajo svoje rastline v korita, kjer so nameščeni kaktusi v lončkih. Namočene imajo vsaj en dan, nato pa odvečno vodo izčrpajo. Tako zalivajo vsakič, ko se prst na površini posuši. Nek gojitelj iz ZDA navaja :" Od prevelike količine vode mi še noben kaktus ni propadel, od suše pa že mnogi! " Prav zanimivo poroča drug gojitelj iz Malte. Svoje Uebelmanie je gojil na dva načina "puščavsko" in "močvirsko". Močvirske je zalival tudi preko zime rezultati pa so presenetljivi. Pozimi so od mraza $+5^{\circ}\text{C}$ / propadale samo "puščavsko" v zgajane rastline, "močvirske" pa so cveteli že v drugem letu starosti !!! PO velikosti so prehiteli cepljene vrstnice. Predno se odločite za spremembo v zalivanju, raje poskusite na manjšem vzorcu kakzej, da vam kasneje ne bo žal.

2. KAKTUSI MORajo IMETI REVNO PEŠČENO PRST

2.

- TOVARIŠJA,
GA NI ČEZ POŠTEN KRAVJEK !

V naravi rastejo kaktusi na podobnem rastišču, kot je naš kraški svet, kjer je zemlja plitva, vendar nikakor ne revna. Pravzaprav je kar hranljiva prst, bogata s preperelimi ostanki rastlin. Korenine so nameščene daleč naokoli, ker pač v globino zaradi trde kamnine ne morejo. Sicer pa enake razmere poznamo tudi pri nas. Če prenesemo rastlino iz hribovitega področja v dolino, v globoko prst, se bo bohotno razvila. Morda bo

izgubila svojo tipično obliko, se bo pa mnogo hitreje razvijala, cvetela in mnižila. Enako velja pri kaktusih. Edina konkurenca hitreje rastnih rastlin jih je potosnila in omejila na sušna področja.

Kot uporabna prst se je zelo dobro uveljavila goveja gnojevka, velja pa po izkusiti s kompostom, ki ga predelujejo deževniki. Pesek, ki smo ga v prst dodajali kot balast, danes nadomeščamo s številnimi umetno pripravljenimi snovmi, največkrat uporabljam gradbeni material ustrezne velikosti. Tak balast bo enakovredno zamenjal pesek, kot vodopropustni vložek, povrhu pa njegovo kemično delovanje ni negativno.

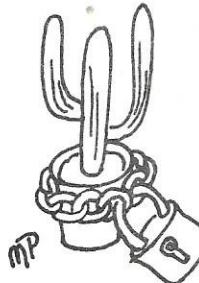
Bistvo dobre prsti je njena hranilnost, kar gnojevka vsekakor je in sposobnost neutraliziranja strupenih izločkov kaktusov. Na našem tržišču se je kot odlična balastna snov izkazal HYGROMULL, ker je kemično neutralen, izredno alhek, zračen pa še relativno poceni je. Dobro azdržuje vлагo, korenine se izredno dobro razvijejo, zlasti njihov srkalni del. Ima pa tudi nekaj slabih lastnosti. Ne morete ga kupiti ravno kadar hočete, ker ga v trgovinah ravno takrat nimajo. Pa tudi kakšno poginulo miško, vrabca ali iztrebke dobite poleg, za dodatno gnojenje.

3. KAKTUSI POTREBUJEJO MALO PRSTI

Večinoma so naprodaj v majhnih lončkih, praviloma do velikosti 6 x 6 cm, v zadnjem času celo mnogo manjši. Tudi mnogi gojitelji imajo akktuse raje v majhnih posodah. Vzrokov je več, najpomembnejši je pravzaprav prostorska stiska. Dejansko pa imajo akktusi povsem drugačne potrebe, razen, če nameravate vzgajati BONSAI oblike.

Mnogo bolje se obnese gojenje v skupinski posodi, globine od 8 - 10cm. V taki posodi se dvoletnim kaktusom korenine razvijejo do take velikosti, da jih ne stlačite več v lonček številka 6. Čim večje in bolj razvezjane so korenine, tem hitreje rastejo ! Kaktusi se v premjhnih lončkih slabo počutijo. Prst se prepogosto izsuši, mlade korenine nimajo prostora in srkalni del se razvija le ob robu lončka. zelo pogosto korenine izrastejo celo skozi lonček, če le imajo dovolj vlage. Pri presajnju ne gre drugače, kot da odtrgamo najbolj vitalen del korenin, tako, da bi morda bilo celo bolje, če bi odrezali vse korenine.

3

MOJE
SANJE:
VEČJE
STANOVANJE...

TAKO SANJA TALE SANGUAROSTAR
KOT BONSAI ŽE TRISTO LET —

4. KAKTUSOV NE SMEMO GNOJITI

Gnojila imajo različno sestavo in so danes prilagojena različnim potrebam. Pred mnogimi leti, ko so pisali navodila za vzgojo kaktusov, so obstajala le najbolj enostavna gnojila, ki pa so vsa vsebovala mnogo dušika, ostale mineralne snovi pa v taki obliki, da so kaktusom bolj škodovala kot pa koristila. Z razvojem poznavanja potreb pa so se tudi gnojila izpopolnila, tako da danes dobimo ustrezno gnojilo. Potrebe po osnovnih mineralih se tekom sezone spreminjajo, kar moramo upoštevati pri odmeri gnojila, še bolj pa pri izboru. Količino gnojila je bolje malo zmanjšati, ker nekatere kemikalije vseeno škodujejo kaktusom.

4.

NATAKAR, PROSIM JEDILNIK
ZA TA LETNI ČAS —
NE KAKŠNEGA STAREGA !

Za ilustracijo navajam reklamo angleškega proizvajalca CHEMPAK, ki priporoča naslednja razmerja N : K : P

pomlad : 25 : 15 : 15

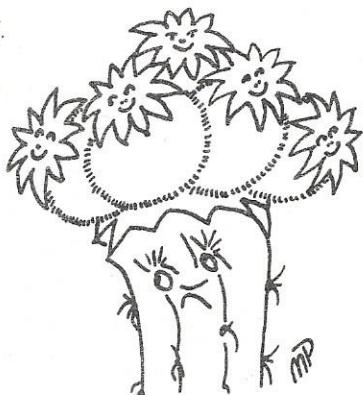
poletje : 15 : 15 : 30

jesen : 12 : 25 : 25

Ni odveč tudi pripomba, da tako gnojila tudi prodaja. V naših razmerah se lahko zgodi naslednja napaka. Če želimo dodati večjo količino gnojiča / n.pr. POLIFERTIL: 12 : 4 : 6 / in bi radi pognojili v razmerju 24 : 8 : 12, potem nikakor ne smemo podvojiti količine gnojila v raztopini. Ker elementi niso samostojni, ampak vezani v različnih spojinah, bi z dvojno dozo spremenili koncentracijo gnojila, da bi se kaktusi enostavno posušili. Edina možnost je tako nabava ustreznega gnojila na koncu Celovške ceste. Po izkušnjah nekaterih gojiteljev, ki uporabljajo gnojila, so rezultati zelo dobri, prenašajo zimski mraz kljub temu, da so kar precej polni vode. Celo kaktusi iz rodov Melocactus in Discocactus so preživeli zimo pri najnižjih temperaturah - 2°C brez posledic.

5. CEPLJENI KAKTUSI SPREMIJU OBLIKO

5.

ŠTUPORAMO JE ŽIVLJENJE
PRAV FLETNO !

uporabljajo podlage, visoke vsega 2 - 3cm, ki jih kasneje zlahka zakrijemo z zemljo. Tako imajo cepljeni kaktusi povsem naraven videz, rastejo pa dosti bolje.

/ nadaljevanje prihodnjič ! /

S cepljenjem se rešimo nevšečnosti zaradi posebnih razmer, ki jih v prsti zahtevajo določene kakteje. Z izbiro ustrezne podlage in primerne vzgoje se oblika kaktusov prav nič ne spremeni, razen, da so večji in lepsi. Napaka, ki je bila nekdaj pogosta, pa je bila naslednja. Vzgoja v zatohlih, temnih rastlinjakih, kjer so cepljene kakteje enostavno podivjale. Danes jih vzgajamo na sončnih mestih, v svetlih rastlinjakih, ki so dobro prezračeni. Na takih mestih šele pokažejo cepljeni kaktusi vse svoje posebnosti. Tudi cepljenje na zelo visoke podlage, čedalje pogosteje se

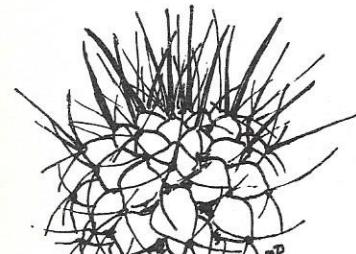
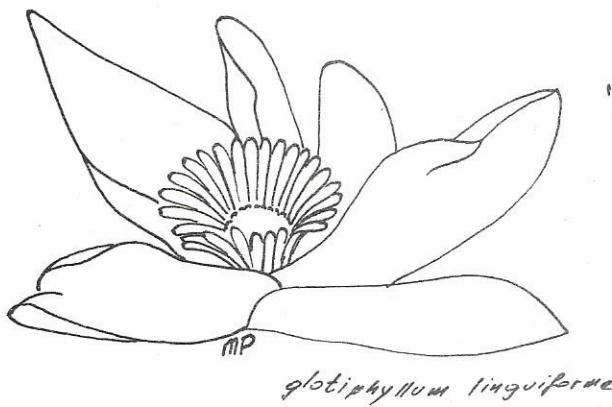
Jure Slatner

DROBCI IZ ZGODOVINE KAKTEJ

Svojevrstni svet kaktusov nas ne navdušuje šele od odkritja ameriškega kontinenta. Davno preden so Evropejci stopili na tla "novega sveta", je ta čudni rastlinski svet porajal veliko zanimanje tedanjih prebivalcev Amerike. Monumentalni stebri in na tone težke krogle so prevladovale v pokrajinhah, izpostavljenih žarečemu soncu, v tako rekoč mrtvi zemlji : tu so kaktusi za številna indijanska plemena pomenili simbol večnega življenja. Njihova imena so povezovali s praznoverjem pa tudi z resničnimi pomeni v življenju. Prenekateri kaktusi so postali žrtveniki njihovih bogov. Pejotli so prinašali kratkotrajno opojnost in prividno stanje sreče, medtem ko so jim številni kaktusi služili kot vir prehrane v tej skopi krajini.

/ nadaljevanje sledi /

Roža Knaflič

 hidroinženiring p.o.

Organizacija za projektiranje in izvedbo inženiringa
hidrotehničnih objektov, čistilnih naprav
in drugih nizkih gradenj

61000 Ljubljana – JUGOSLAVIJA
Slovenčeva 95 – tel.: (061) 345-763
Hidrotehnika – tel.: (061) 341-978
Čistilne naprave – tel.: (061) 343-763
Telex 32257 YU HIDING

H. polyedra